

Waarom werkt dit zo goed?

- Wij gebruiken vechtsport als (lok)middel. Boksen, worstelen, kickboksen, praktisch zelfverweer. Vechtsport past in hun plaatje en straatje, maar bovenal zien zij er het nut van in, iets wat noodzakelijk is om jongeren te binden. De jongeren willen dus graag trainen, en wij willen dat ze aan hun sociale vaardigheden komen werken. Probleemjongeren zouden geen probleemjongeren zijn als ze eenvoudig in een schoolbankje te vangen zijn. Wij vangen ze met de sport. De judomat is de schoolbank **na** de fysieke training.
- Vechtsport biedt de mogelijkheid om heel snel en effectief het positieve zelfbeeld te vergroten. Coaches kunnen constant positieve feedback geven aan de jongeren omdat het relatief eenvoudig is om de basisvaardigheden te leren beheersen. De jongeren ervaren hierdoor in elke training meerdere succesmomenten.
- Wij werken (gevoelmatig) op vrijblijvende basis met hen. Ze moeten niks, alleen als ze het willen helpen we hen. Ondertussen committeren de jongeren zich natuurlijk aan van alles. Ze hebben echter niet het gevoel dat dit zo is. Het is hun eigen, bewuste keuze.
- Probleemjongeren hebben enorm veel competenties waarvan zij zich niet bewust zijn. In veel situaties zijn ze zelfs veel sterker, slimmer en sneller van begrip dan 'gewone' jongeren. Door deze competenties te benoemen kunnen we deze effectief vertalen van de straat naar de maatschappij.
- Alles wat we doen, elke oefening is gebaseerd op **ervaren** van competenties, niet lezen of bespreken van competenties.
- De groep doet alles samen en met elkaar. De jongeren leggen elkaar uit welke kwaliteiten ze zien bij anderen, welke ze zelf bezitten of zouden willen ontwikkelen. Ze leren deze zelf benoemen, elkaar te helpen en elkaar te corrigeren. De jongeren gaan als het ware elkaar coachen, deels bewust maar vaak ook onbewust. Dit versterkt de band enorm.
- De behoefte van de jongere staat centraal en heeft veel invloed op welke kant de training opgaat. Dit in plaats van dat de coaches dit bepalen. Hiervan zijn zij zich overigens niet van bewust. Een voorbeeld: wij starten een training in 'het geven van waardering en respect aan elkaar';. Vervolgens blijkt dat tijdens de gesprekken het onderwerp steeds weer op iets anders uitkomt, namelijk dat de jongeren erg vaak meemaken dat ze onderschat worden. Dit vinden ze erg vervelend en willen daar duidelijk over praten. Wij signaleren dit waarop we de link kunnen leggen tussen waardering geven en waardering krijgen. Wij, de trainers, noemen deze training waardering geven, het blijkt echter dat de jongere dit anders benoemt en ervaart. Vervolgens moeten de jongeren elkaar waardering en respect geven die ze elkaar gunnen.

Moeten de jongeren geld betalen voor deze training?

Nee. Er is voorwaarde aan onze training, ze moeten solliciteren bij ons (focus op droombaan).

[>> lees verder >>](jongeren/de-onderschatte-waarde-van-sport-in-een-training-van-sociale-vaardigheden) **De onderschatte waarde van het sport element**